

Tyske landbrugsprotester afslører verdens faktiske tilstand: "Dette udgør kun toppen af isbjerget"

Det plejede at være sådan, at regeringer eksisterede til gavn for deres befolkninger, og det forventedes, at de vedtog en politik med det formål. Imperialistiske og geopolitiske krige og andre spildte kræfter blev med rette set som forstyrrelser i forhold til regeringens egentlige mission – at føre deres nation og deres folk mod en bedre fremtid.

Men det lader til at være glemt, og regeringerne er i stedet blevet opslugt af en mærkelig, unævnelig, allestedsnærværende størrelse, som kræver, at regeringerne sværger troskab til dens eksistens frem for alt andet – uanset offentlighedens interesser!

I årene efter mordet på John F. Kennedy så man en ændring væk fra de tidligere forpligtelser, som karakteriserede disse overlegne amerikanere og vesterlændinge i årene efter Anden Verdenskrig, såsom den fremadskuende ånd i rumprogrammet, forpligtelsen til videnskab og teknologisk fremskridt og den ægte indsats for at opretholde en varig fred i hele verden. Men de er blevet udvasket, ofte uden at de berørte befolkninger har bemærket det, og er i stedet blevet erstattet af esoteriske og meningsløse slogans som "demokrati". Alt imens har krige spredt sig over hele verden – sat i højeste gear efter 9/11 (11. september) – vestlige økonomier er stagneret og er nu ved at kollapse, mens fattigdom, depression, stofmisbrug og selvmord er skudt i vejret. Nu er denne mærkelige størrelse endda begyndt at fjerne selv den mest basale forpligtelse til menneskeligt liv!

Tysklands tilfælde har måske været det mest ekstreme. Landet er gået fra at være verdens mest avancerede industrimagt i midten af sidste århundrede til at være en skygge af sig selv, efter at have lukket ned for sine atomkraftværker og sin adgang til russisk gas og olie. Lydigt har Tyskland fundet sig selv mere loyal over for diktaterne fra den "regelbaserede orden" og "at blive grøn" – nogle af denne fremtonings mumlen – selv mens dets egen befolkning lider som følge heraf. Dette nåede højdepunktet af absurditet, da anglo-amerikanerne sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften den 26. september 2022 og definitivt afbrød en af Tysklands vigtigste energilivslinjer fra Rusland, som de havde brugt år og milliarder af dollars på at opbygge. Det blev endnu mere pinligt, da præsident Biden indrømmede over for kansler Scholz, at han faktisk ville "sætte en stopper for projektet."

I dag er Tyskland, sammen med de fleste vestlige "demokratier", hovedkulds ved at kaste sig ud i en atomkrig mod Rusland og Kina, og støtter op for en sag om kriminel medvirken til folkemordet i Gaza – alt imens de går fallit på at betale for det. Og takket være Nord Stream-bombningens effekt på energipriserne og den overordnede forpligtelse til "grøn" politik, har Tysklands fødevareproducenter nået et punkt, hvor de ikke længere kan overleve. Alt dette, og ikke et pip fra oppositionen.

Det er i denne sammenhæng, at man skal se denne uges udbrud af landsdækkende demonstrationer i Tyskland. Det er ikke en protest mod brændstofstøtte eller skatter, og det er heller ikke et udbrud af højreekstremistisk vrede. Et oprør er i gang, og i dette tilfælde får demonstranterne følgeskab af andre producenter fra hele Europa, som kræver bedre forhold – som kræver en fremtid.

Som en landmand sagde i et interview: "Det her er kun toppen af isbjerget for at være ærlig, fordi ... vi står alle sammen om at slippe af med de politikere, der prøver at slippe af med os." Han fortsatte med at sige: "Vi er trætte af løgnene, vi

er trætte af, at de prøver at fjerne vores job ... alle er trætte af politikere, der ikke aner hvad de taler om, som ikke har nogen uddannelse, som fortæller os, hvordan vores livsførelse burde foregå...” Vi har forsøgt at tale med dem og uddanne dem, “men nu har vi intet andet valg end at demonstrere.”

Hvordan kan en regering undlade at støtte dem, der producerer fødevarerne, men alligevel gøre alt for at finansiere krige, der dræber og lemlæster titusinder og hundredtusinder i udlandet? Det er netop her, at LaRouche-bevægelsens forslag om at fjerne denne størrelse, dette militær-industrielle-finansielle kompleks og det imperium, det tjener, og omstille det til nyttig produktion, kommer ind i billedet.

I en diskussion med medarbejdere i dag insisterede Helga Zepp-LaRouche på, at denne begivenhed er “en utrolig vigtig begivenhed i Tyskland, fordi det blev sagt meget klart af flere af landmændenes ledere, at de tog mod til sig og trådte frem for at forsvare ikke kun landmændenes, men hele Tysklands interesser over for regeringen, som mange af dem karakteriserede som totalt skrammel ... og nu peger mange stemmer på, hvordan hele landbrugspolitikken ikke er udarbejdet af regeringen, men af Silicon Valley, Wall Street, BlackRock og de internationale karteller. Så jeg er ret sikker på, at den varige virkning vil være, at den naivitet, som de kunstigt forsøgte at skabe som en parallel virkelighed gennem de etablerede medier, har fået et permanent knæk. Og uanset hvad regeringen har tænkt sig at gøre ... vil det ikke blive glemt...”

Med den nuværende dynamik i BRIKS-Plus, der fejer hen over verden, og nu den kommende kamp ved Den Internationale Domstol anlagt af Sydafrika – hvor ikke kun Israel, men også hele den vestlige verdens fremtonende medskyld vil blive stillet for retten – alt sammen i sammenhæng med det nylige massive udbrud af protester over hele verden i solidaritet med Palæstina og mod politikken for endeløs krig, bliver muligheden for et

gennembrud åbenlys.

Derfor, konkluderede Zepp-LaRouche, haster det med at presse på for en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza og den fulde gennemførelse af en to-statsløsning sammen med Oase-planen for varig økonomisk udvikling i regionen. "Men samtidig er det klart, at vi har brug for en mere overordnet tilgang, som må være en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi denne geopolitiske konflikt må overvindes ved at ændre den geopolitiske konfrontation til et samarbejde mellem landene i det Globale Nord og landene i den Globale Majoritet."

Foto: German farmers protest. EIRNS/Christopher Lewis